

**Ministar Karamarko govori za list "MI"**

**Sent:** Tuesday, November 08, 2011 12:44 PM

**Subject:** Ministar Karamarko govori za list "MI"

<http://www.hkz-mi.hr/Zajednice--MI-Najavljujemo--Ministar-Tomislav-Karamarko-govori-z.aspx>

## **Ministar-Tomislav-Karamarko**

### **Hrvatska treba nove ljude na svim razinama, a osobito u politici!**

**U vremenu kad službeno ulazimo u EU, nameće se važno pitanje kakvu će politiku zastupati Hrvatska u tom zajedništvu europskih naroda. Vi ste gospodine Karamarko ponovnim povratkom u HDZ, izabrali demokršćansku opciju. HDZ u svom programu to ističe. Je li jedan od Vaših motiva povratka u HDZ jačanje upravo te demokršćanske dimenzije u stranci?**

- Kao što je poznato, Hrvatska demokratska zajednica od svojih početaka čvrsto zastupa demokršćansku opciju koja je neprijeporno jedan od glavnih temelja naše stranke. Kao što znate bio sam jedan od utemeljitelja HDZ-a i doslovno sam se vratio kući. Mnogi su iznenađeni izborom trenutka. Meni je trenutak logičan. Stranka je pokazala spremnost da se suoči s vlastitim slabostima i provela je veliko čišćenje. Nisam vidio ništa ni približno slično ni u jednoj drugoj stranci. Svjesni smo da su mnogi potezi nekih bivših ljudi iz vrha stranke odudarali od duha morala, kršćanstva, pa i hrvatstva. Ali stranka to nije gurala pod tepih, već je upravo HDZ-ova vlada potaknula obračun s korupcijom i kriminalom, i nije ustuknula ni kad su istrage zahvatile stranačke redove. To je ohrabrujuće. Ovo je trenutak stvaranja novog lica HDZ-a. Želja mi je da u stranci još više ojačamo i hrvatsku, i demokršćansku opciju. Svjesni smo teškog vremena kroz koji je ova vlada vodila državu, ali na kraju ovog mandata se možemo pohvaliti ulaznicom za punopravno članstvo u Europskoj uniji. Zapravo Hrvatsku smo ponovo vratili tamo gdje stoljećima pripada. I uvjeren sam da se tamo nećemo izgubiti, već – kako je poručivao blaženi papa Ivan Pavao II. – da ćemo Europu obogatiti našim vrednotama. Duh demokršćanstva je snažno prisutan na europskoj političkoj sceni i tijekom naših mukotrpnih pregovora smo se često oslanjali na njihovu potporu. Imali smo i imamo snažne partnere u Europi. Svjesni smo kako ulazak u EU otvara nove mogućnosti. Puno ćemo stvari moći više učiniti i za Hrvatsku, i za Hrvate izvan naših granica, kad budemo sjedili za zajedničkim europskom stolom i odlučivali ravnopravno s ostalima.

### **Europa – dom kršćanstva**

**Nepobitna je istina da je Europa, htjeli to ili ne neki priznati, kuća kršćanstva koje iza sebe ima duboke korijene i svjedočanstvo sačuvano kroz konkretni život i tradiciju; ono je „in possessione iuris“ – svoje na svome. Što demokršćanstvo na europskoj razini može učiniti da u tom zajedništvu svi narodi budu ravnopravni? Kakva temeljna načela na tom planu treba zastupati?**

- Temeljna ideja Europske unije jest zajedništvo i jednakost. Ponekad nam se može činiti da tzv. „veliki“ diktiraju uvjete i utječu na donošenje najvažnijih odluka. Međutim, na umu moramo imati činjenicu da je Europska unija bez obzira na sve, još uvijek relativno mlada i

kao takvoj joj predstoji sazrijevanje. Unatoč formalnom brisanju granica, narodi i dalje zadržavaju suverenitet i pogrešna je percepcija da će unutarnja pitanja Hrvatske ulaskom u EU biti gurnuta u drugi plan. Kao punopravna članica EU, ravnopravno ćemo sudjelovati u zajedničkim politikama i donošenju odluka od europskog značaja što podrazumijeva i preuzimanje odgovornosti za daljnji napredak kontinenta. Iskustvo nas uči da tzv. male zemlje, članice EU, itekako mogu utjecati na velike promjene. Sjetimo se u kojoj je prednosti bila Slovenija kod naših pregovora s EU, samim time što je bila članica. Među članicama EU je značajan broj manjih država. Nema dvojbe kako će pitanje ravnopravnosti biti jedna od najosjetljivijih tema.

## **Nova stranica povijesti**

**Ulaskom u EU okreće se nova stranica naše povijesti. Kakva je vaša vizija Hrvatske u EU? Što je to novo, što na starim neprolaznim temeljima, Hrvatska može ponuditi EU? Što nam valja na tom planu posebno naglasiti i poduzeti da ne ostanemo na marginama zbivanja?**

- Ulazak Hrvatske u EU doslovce otvara potpuno novu stranicu naše povijesti. Htjeli to priznati ili ne, ipak ulazimo u jedan elitni klub. No, svjestan sam da ulazak u EU ne smije postati svrha samom sebi. To mora postati sredstvo da bismo dodatno učvrstili našu državu kao politički i gospodarski subjekt modernog svijeta, neovisno od nestabilnog balkanskog okruženja. Činjenica da postajemo punopravna članica EU, otvara vrata novim ulaganjima i investicijama, jer je članstvo potvrda sigurnosti i isplativosti. Uz to nam se otvara i tržište EU a s njime i mnogobrojne institucije, u kojima će Hrvati moći raditi i pridonositi jačanju Europe. Kako bismo iskoristili zajedničko tržište morat ćemo biti još inovativniji, učinkovitiji i pragmatičniji. S druge strane, Hrvatska će svojom kulturnom, prirodnom i povijesnom baštinom dodatno oplemeniti Europsku uniju. Nakon stupanja u članstvo Europske unije, promovirat ćemo sustavnu politiku djelovanja Hrvatske u sklopu institucija EU, te osigurati vidljiv politički, gospodarski i kulturni doprinos Hrvatske kreiranju europskih politika. Hrvatska će postati aktivni sudionik Zajedničke vanjske i sigurnosne politike Europske unije, a hrvatski diplomati uključit će se u rad Europske službe za vanjsko djelovanje. Namjeravamo još više profilirati Hrvatsku kao ključnog čimbenika međunarodne zajednice u stabilizaciji Jugoistočne Europe. Nastavit ćemo aktivnu politiku prema zemljama regije i jačati njihovu euro-atlantsku perspektivu, te nastojati trajno riješiti sva otvorena pitanja sa susjednim zemljama. Daljnjim razvijanjem snažnog partnerstva sa Sjedinjenim Američkim Državama dodatno ćemo snažiti i transatlantske veze i zajedništvo. Želimo također osnažiti diplomatsku prisutnost hrvatskih kadrova u međunarodnim organizacijama, a promovirat ćemo i članstvo Hrvatske u Organizaciji za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD). Dodatno ćemo osnažiti gospodarsku sastavnicu hrvatske diplomacije. Povećanjem broja trgovinskih atašea pri diplomatsko-konzularnim predstavništvima nastavit ćemo s pružanjem direktne i učinkovite potpore hrvatskim gospodarstvenicima u njihovom proboju na međunarodna tržišta, kao i privlačenju inozemnih ulaganja u Hrvatsku. Kao punopravna članica Europske unije, Hrvatska će biti u prilici unaprijediti odnose i s rastućim gospodarskim silama kao što su Rusija, Kina, Indija i Brazil te svim ostalim strateškim partnerima EU-a.

## **Nova klasa rukovoditelja**

**Što valja poduzeti da se ovaj narod oslobodi straha, da se oslobodi gubitničkih stereotipa i da se pokaže svijetu u punoj, časnoj i vjerodostojnoj percepciji? Koliko će nas kao narod EU promijeniti? Vjerojatno ima i puno onog pozitivnog što trebamo prihvatiti i razvijati kod nas?**

- Ne mogu se složiti s ocjenom da je hrvatski narod gubitnički. Mislim da bi mnogi htjeli da se tako osjećamo, ali svakodnevnim razgovorom s običnim ljudima vidim da još imamo dovoljno i prkosa, i ponosa, a i snage. Sigurno je da pesimizmu pridonosi i globalna kriza. Situacija u čitavom svijetu je sve samo ne bajna i moramo realno reći da je na mnogo mjesta čak i u Europi situacija znatno teža nego li je to u Republici Hrvatskoj. Jasno ne želim da nam to bude alibi, jer Hrvatska može i mora bolje. Međutim, da bismo u tome uspjeli nije dovoljno samo prevladavanje gospodarske krize. Moramo jačati vlastitu samosvijest i nacionalni ponos. Moramo znati tko smo i kamo idemo. Moramo poticati poštenje, inovativnost, znanje, izvrsnost... Bez zajedništva i jasne vizije, postajemo lagan plijen različitih ambicija. A složnost i prepoznatljiv identitet očuvat će nas i od najvećih globalizacijskih izazova. Europa niti će nam pomoći da budemo više svoji, niti će nam oduzeti naše vrednote. To ovisi isključivo o nama. Dapače, ulaskom u EU otvaraju nam se nove mogućnosti da predstavimo sebe u pravom svjetlu, razbijemo neke stare stereotipe i pokažemo kako smo stoljećima čuvali europske vrijednosti na ovom raskrižju.

**Koliko kao dokazani stručnjak s demokršćanskim nabojem kanite, uz osobni angažman, pomoći stranci u angažiranju novih mladih, sposobnih ljudi i profilirati novu klasu političkih rukovoditelja?**

- Istina je da se zalažem za mlade, sposobne, energične i obrazovane ljude i njihovo uključivanje u sve pore hrvatskom javnog života. Njihov polet u zajedništvu s iskustvom čini čuda, i može mijenjati – ne samo Hrvatsku, već i svijet. Činjenica je da Hrvatska treba nove ljude na svim razinama, a osobito u politici. Međutim, isto tako znamo da politika nema baš dobar imidž među hrvatskim građanima. Zato trebamo učiniti sve da svojim poštenim, profesionalnim i predanim radom postanemo uzor i da mijenjamo tu percepciju. Politika mora postati služenje a ne vladanje.

## **Nulta tolerancija prema korupciji**

**Nedavno smo dobili pjesmu jedne učiteljice (Mande Šikić – Matanović) iz Like koja govoreći o minama kaže da će ih očistiti „morati netko. Jel sin moj il sin mog brata“. Zar nije slična politička situacija i u našoj Domovini? Puno toga je nerazborito i nečasno napravljeno. Hoćete li do kraja ustrajati na raščišćavanju nezakonitosti koje se poput mlinskih kamenova vuku o našoj slobodi, državnom i ljudskom dostojanstvu?**

- U protekle dvije godine korupcija u Hrvatskoj nije doživjela samo političku osudu, već joj je objavljen stvarni rat. Ministarstvo kojem sam ja na čelu, Vlada i HDZ pokazali su potpunu i trajnu opredijeljenost za nultu toleranciju prema korupciji. Postalo je potpuno razvidno i neupitno da u ovoj borbi nema zaštićenih i nema nedodirljivih. HDZ je ponosan na to i očekuje da se i druge stranke počnu ponašati po istom načelu. U MUP-u smo, na čijem sam čelu, profesionalizaciju proveli na svim razinama. Time smo postali primjer u

regiji a rezultati naše učinkovitosti su vidljivi te su nedvojbeno pridonijeli i pohvalama koje u posljednje vrijeme primamo iz EU. Ne možemo ići naprijed ako ne podvučemo crtu prema prošlosti, ako ne ispravimo nepravdu i ako ne kaznimo sve koji su se ogriješili o zakone i činili zlo pred Bogom i ljudima. Ovdje, u Lijepoj našoj domovini, u Hrvatskoj, u gradovima, županijama, lokalnoj zajednici... više nema mjesta lopovima koji su zadnjih godina punili svoj džepove. Moramo osnažiti naše građane da progovore o svim nepravilnostima, da postanu još hrabriji, da policija ide do kraja, da ne posustane u istragama, bez obzira na posljedice i prijetnje. Jer na kraju, mi ovu zemlju nećemo nikada posjedovati. Mi je ostavljamo našoj djeci i djeci naše djece. Nemojmo to nikada zaboraviti. Nemojmo im ostaviti teret, već slobodu i budućnost.

## **Zločini se ne mogu zaboraviti**

**Hoće li se do kraja, u skladu i s europskim dokumentima, razriješiti neke teške povijesne činjenice i hoće li policija sudovima uspjeti nametnuti spoznaje o zločinima koji su se na različitim stranama događali u našoj bliskoj prošlosti?**

- Kada sve ovo govorim onda ne mislim samo na aktualne kriminalce i lopove, već i na one koji su činili zločine tijekom agresije na Hrvatsku i Domovinskog rata, ali i one koji su pod zaštitom komunističke partije činili zločine krajem i nakon Drugog svjetskog rata, ubijajući nevine ljude. Neki kažu – davno je to bilo, čemu prekopavati grobove? Toliko patnji, toliko napunjenih jama, toliko zapečaćenih sudbina i nevinih žrtava – a sve bez suda i pravde. Zar sve to možemo prepustiti zaboravu? To ne bi bilo pravedno, ni ljudski. Policija čini sve što može u istragama. Uvjeren sam da će Državno odvjetništvo odraditi pošteno i svoj dio posla. Dokle god se to ne dogodi, ne možemo očekivati potpunu normalizaciju odnosa u našem društvu, niti potpuno okretanje budućnosti. Često osjećam kao da smo još zarobljenici tog komunističkog razdoblja. Previše je ostalo tog mentaliteta u različitim strukturama, ali i „pipaka“ starog sustava, koji očito još nije poražen i koji ne dozvoljavaju da demokracija zaživi punim plućima.

**Hoćete li u stranci zagovarati mogućnost suradnje s različitim manjim političkim strankama i udrugama, koje se danas bez čvrstog ustroja, ali i dobrim idejama nastoje nametnuti na hrvatskoj političkoj sceni?**

- Hrvatska demokratska zajednica je oduvijek bila otvorena strankama i opcija s kojima dijeli zajedničke ili slične vrijednosti na dobrobit Hrvatske. Manje stranke mogu unijeti živost na političkoj sceni te pridonijeti kvalitetnom radu u parlamentu. Žao mi je što je u tom smislu hrvatska desnica tako rascjepkana, ali sam uvjeren da će neke od tih opcija sigurno biti u novom sazivu Hrvatskog sabora. Međutim, ono čemu se oštro protivim jest bilo kakva politička trgovina, kakve smo se nagledali proteklo desetljeće. Osobno ne bih dopustio nikada nikakve ucjene, pa makar me to koštalo i koje ruke u saboru. Prije svake suradnje moramo se zapitati što nam je interes – rad za Hrvatsku ili uhljebijavanje nekolicine privilegiranih.

## **Dijaspora je naše blago**

**Kakav je vaš stav prema Hrvatima u dijaspori, a posebno prema Hrvatima u BiH?**

- Da nije bilo zajedništva domovinske i iseljene Hrvatske, nikada ne bismo imali samostalnu, neovisnu i slobodnu domovinu. Za razliku od aktualne oporbe, Hrvate izvan Hrvatske doživljam kao naše golemo blago i komparativnu prednost u svakom smislu. Zato trajnu brigu o dobrobiti naših Hrvata izvan granica Hrvatske ne smatram isključivo ustavnom već i moralnom obvezom te bitnom odrednicom politike koju vodimo. S ciljem bolje koordinacije i daljnjeg iskoraka u ovom području, izradili smo i usvojili Strategiju o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan domovine. U proces izrade Strategije uključili smo i predstavnike hrvatskih zajednica u svijetu te su njihovi prijedlozi, potrebe i iskustvo uvaženi pri izradi tog krovnog dokumenta. Moramo omogućiti bolje veze domovine i iseljeničtva, olakšati ulaganja, povratak i useljavanje. Moramo iskoristiti njihove lobističke i svekolike druge mogućnosti. A da bi smo ih pogledali u oči moramo biti iskreni i priznati – da smo ih – umjesto zahvalnosti za sve što su dobro učinili za Hrvatsku – jedno vrijeme bili prilično zanemarili.

Posebnu i trajnu brigu moramo posvetiti Hrvatima u Bosni i Hercegovini, koji su ondje jedan od triju konstitutivnih naroda a kojima su trenutačno ugrožena njihova zajamčena ustavna prava. Ovakvo stanje je neodrživo i stvari treba mijenjati – i zbog budućnosti tamošnjih Hrvata – čiji se broj od početka rata gotovo prepolovio, ali i zbog budućnosti Bosne i Hercegovine, koja je u ovakvom ustrojstvu neodrživa. U fokusu našeg interesa su i hrvatske manjinske zajednice u susjednim zemljama, posebice Srbiji, Mađarskoj, Makedoniji, Crnoj Gori...

## **Crkva je temeljni stup**

**Crkva u Hrvata trudi se ponizno služiti Božjem narodu. Kako vi vidite i ocjenjujete djelovanje Crkve u suvremenom društvu?**

- Crkva je povijesno i tradicijski jedan od naših najvećih temeljnih stupova. Da nije bilo Crkve kroz sva ova duga i teška stoljeća, davno bismo izgubili hrvatski nacionalni identitet. Zato su mi neshvatljivi neki pokušaji da se značaj Crkve u javnosti minorizira. Ponekad imamo dojam da neki krugovi u javnosti stvaraju klimu da se praktični vjernici moraju sramiti svoga uvjerenja, jer je biti vjernikom navodno nešto „nazadno“. To je jednostavno nedopustivo u 21. stoljeću, u vremenu kada se borimo za kojekakva prava i različitosti. Kao vjernik ne mogu dopustiti da se ismijavaju i vrijeđaju naše katoličke svetinje, isto kao što branim pravo svakog drugog vjernika na poštovanje njihovih vrednota. Crkva suvremenom hrvatskom društvu uvelike pomaže u socijalnom, obrazovnom, prosvjetiteljskom i svekolikom drugom smislu. Njezina uloga savjesti hrvatskog društva se nastoji umanjiti. Ali njezin glas nalazi put do srca vjernika, ali i nevjernika. Ponekad se možda ne trudi dovoljno predstaviti sve svoje doprinose, pa onda u prvi plan isplivaju samo kojekakve afere ili negativnosti. Ali sporadični napadi neće uzdrmati instituciju koja je nadživjela pokoljenja.

**Koga biste s društvene i crkvene scene izdvojili kao „osobe stoljeća“ i zašto?**

- Mislim da je taj izbor zapravo vrlo jednostavan. U novijoj hrvatskoj povijesti više od svih, ističu se dvije osobe. Smatram da su Franjo Tuđman i kardinal Franjo Kuharić imali ključnu ulogu u nastanku i stasanju Republike Hrvatske, i to u vremenima kad je malo tko vjerovao u nas i kad nam je malo tko davao ikakve šanse. Franjo Tuđman je ovu zemlju vodio na političkom planu, dok je kardinal Kuharić bio njezin duhovni vođa. A obojica su svojim

djelovanjem i vizijom pridonosili zajedništvu hrvatskoga naroda i stvaranju hrvatske države. Mislim da još uvijek nismo svjesni veličine njihovih zasluga i da će proći još nekoliko desetljeća prije nego što shvatimo koliko je mnogo zapravo Republika Hrvatska dobila od te dvojice velikana.

### **Sažetak i poruka čitateljima?**

- Kao stari MI-ovac mogu samo podcrtati naše načelo „Bog, Crkva, domovina“. Bez Boga svijet ne bi imao smisla a bez njegove pomoći svi naši planovi bi bili neostvarivi. Crkvu nije samo službena hijerarhija, koju čine ljudi sa svojim vrlinama i manama, već i zajednica svih nas. A dobrobit domovine je početak i kraj svakog mog razmišljanja o budućnosti i aktualnog djelovanja. Uz to, čini mi se potrebnim istaknuti da nam je više nego ikada potrebna promjena mentaliteta. Optimizam i nada moraju zamijeniti pesimizam i beznađe, a odvažnost i učinkovitost moraju zamijeniti inertnost, izlike i samosažaljevanje. Naša sudbina je konačno u našim rukama. Nemojmo se olako poigravati njome, niti je prepuštati na upravljanje onima koji u srcu nemaju ni domovinskog osjećaja, ni straha Božjega.